

РЕШЕНИЕ

№ 7882

гр. София, 27.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 16.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **10120** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.84, ал.1 и чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. Х. Ч., гражданин на А., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], подадена чрез адв.Т., срещу Решение № ВР-23/29.09.2021 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което не е допусната молбата на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх.№ КП-1659/10.09.2021 г.

Подателят на жалбата счита, че оспореният акт е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на административно-производствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Настоява, че е изложил нови обстоятелства към молбата си за международна закрила. Оплаква се, че административният орган неправилно не е кредитирал представените от него нови доказателства. Отправя до Съда искане за отмяна на административния акт и връщане на препиката на интервюиращия орган с указания да допусне молбата до производство по предоставяне на закрила. В с.з. жалбоподателят се явява лично и с процесуалния си представител адв.И., поддържа жалбата и моли Съда да я уважи по изложените в нея съображения.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ - в с.з. чрез юк.П. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и

събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, че с молба от 06.01.2021 г. жалбоподателят е поискал закрила в РБългария. По нея е постановено Решение № УПП-33/19.01.2021 г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което е отхвърлена молбата за предоставяне на международна закрила. Решението е връчено по реда на чл.76 ЗУБ и е влязло в сила.

С молба от 28.04.2021 г. жалбоподателят е депозирал повторна молба за закрила. По нея е постановено Решение № ВР-13/13.05.2021 г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което не е допусната последващата молба до производство за предоставяне на закрила. Решението е обжалвано пред АССГ и с Решение № 4251 от 29.06.2021 г. на същия съд по адм.дело № 5574/2021 г. е потвърдено.

С последваща молба вх.№ КП-1659/10.09.2021 г. жалбоподателят е поискал отново да бъде регистриран като лице, търсецо международна закрила. Към молбата е приложил писмени доказателства: копие от лична карта с приемо-предавателен протокол за предаването ѝ, удостоверение от експерт-психиатър от фондация "Център Н.", становище от фондация "Р.", заповед за настаняване в ЦНСТДМ-П., позиция на ВКБООН. По указаната молба е постановено обжалваното в настоящото производство Решение № ВР-23/29.09.2021 г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което не е допусната последващата молба до производство за предоставяне на закрила. Административният орган е изложил мотиви, че при регистрирането му в ТЦ-П. чужденецът е заявил дата на раждане 07.03.2000 г. и е подписал декларация, че е уведомен за наказателната отговорност по чл.313 от НК за неверни данни, както и че на проведеното интервю същият е потвърдил казаното при попълване на регистрационния лист, а и в проведеното интервю не е споменал да е непълнолетен. Органът е изтъкнал, че са налице основателни съмнения, че документът за самоличност на молителя не е истински, доколкото има съществена разлика между мастилото, с което е изписана информацията за годината на раждане на кандидата и мастилото, с което е изписана останалата информация в документа, като именно информацията за годината на раждане е удебелена. Интервюиращият орган е обсъдил бежанската история на молителя и е заключил, че последният покрива характеристиките на икономически мигрант, който не е заявявал за никакви проблеми с талибаните. По становището на ВКБООН административният орган е посочил, че изтъкнатите от чужденеца мотиви за международна закрила не са били и не са свързани със състоянието на вътрешно-политическата обстановка в А. или с нейната динамика.

По делото са приети писмени доказателства, представени с административната преписка, както и справка за актуалното положение в А.. В с.з. пълномощникът на жалбоподателя представи удостоверение за завършен десети клас; заповед за допълнително обучение; характеристика от директора на гимназията; материали относно извършени от талибаните екзекуции. Представи се писмо от дирекция "Миграция" в МВР, с което представят информация относно документа за самоличност на жалбоподателя № 30346550 по указание на съда. По делото се представи и социален доклад относно жалбоподателя.

По делото беше изслушана съдебно-техническа експертиза с в.л. инж. С. Ц., която даде заключение по следните задачи:

1. Има ли интервенция върху дубликата на документ за самоличност на А. Х. Ч. с № 30346550: по средата в долната му третина, където личат удебелявания, и на нивото в

дясно и долу от снимката нея, като вземе предвид цветното копие на дубликата, както и превода на документа.

2. Има ли в документа подпис на жалбоподателя в сравнение с подписа му на регистрационния лист в ДАБ.

Приетото експертно заключение съдържа изчерпателни отговори на поставените в рамките на изследването на документацията въпроси, които е аргументирало с позоваване на конкретни документи и данни, вписани в тях, което и с оглед липсата на съмнение относно компетентността на експерта, води до заключение, че така изложеното становище е обосновано, не съдържа алогизми, съответства на приложените за извеждане на отговорите методики, поради което се явява относимо към предмета на доказване по делото и следва да бъде кредитирано в своята цялост, като почиващо на верен и точен анализ на приобщените по делото документи.

Пред Съда жалбоподателят направи изявление по реда на чл.76 ГПК, в присъствието на социален работник от ДСП-П., отдел ЗД. Чужденецът сподели, че в България е от девет месеца. През границата е влязъл с един свой братовчед, който вече е в Германия. Целта му е била да отиде с братовчед си във Франция. Жалбоподателят е останал, тъй като не е имал финансовата възможност да го следва. В България е приет добре, изучава български език и може да се оправя. Посещава редовно учебните занятия, желае да получи професия. В страната му обстановката е тежка, води се война и няма сигурност. Той е напуснал, защото баща му, който е бил военен в националната армия, е бил заплашен от талибаните. Вуйчо му му е помогнал да напусне А.. Жалбоподателят заяви, че при интервюто не е знаел, че има друго летище, затова има грешка в датата му на раждане. Когато е разбрал за тази грешка, се е обадил по телефона на роднините си да изпратят документ за самоличност и го е получил по пощата. В страната си е ходил на училище, като е учил до десети клас. Към него не е имало заплахи от талибаните.

По делото беше разпитана свидетелката Е. К., която сподели, че е директор на Социален дом П. към Б.. Познава момчето от настаняването му в дома на 26.06.2021 г. Тъй като е имал желание да учи, той е бил записан на училище. Жалбоподателят се е адаптирал добре, не е конфликтен, бързо е научил доста думи на български език, общува с останалите деца в дома, няма здравословни и психически проблеми. Бързо е свикнал с вътрешния ред, не се е опитвал да бяга, ходи редовно на училище за готварство и туризъм. Възрастта по разказите на момчето е към 17 години, това е вписано и в дипломата му.

Съдът ще обсъди изявлението и показанията при излагане на правните си изводи.

При така установеното от фактическа страна Съдът достигна до следните правни изводи:

Оспореният акт е връчен надлежно на своя адресат на 01.10.2021 г., а жалбата, въз основа, на която е образувано настоящото производство, е подадена от упълномощен от жалбоподателя адвокат и е депозирана в Съда на 07.10.2021 г. Действието по подаване на жалбата е санирано от адвокат, определен от НБПП, явяващ се според чл.25, ал. 3УБ процесуален представител на жалбоподателя, който твърди, че е непълнолетен. Изложеното мотивира Съда да приеме, че жалбата е процесуално допустима.

Обжалваното решение е издадено от П. С., старши експерт в Регистрационно-приемателен център-С. на ДАБ, определен за интервюиращ орган със

Заповед № РД05-791/09.12.2020 г. на Председателя на ДАБ. Актът е издаден в срока по чл.76б, ал.1 във вр.с ал.2 ЗУБ, следователно е налице темпорална компетентност на административния орган. Решението е издадено в изискуемата от закона форма, съдържа реквизитите на индивидуален административен акт по АПК, мотивирано е с фактическите и правни основания за недопускане на молбата.

Не се установяват данни за нарушаване правата на жалбоподателя по чл.76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни той да е потърсил съдействие и помощ от страна на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците и на други правителствени или неправителствени организации (чл.23, ал. 1ЗУБ); да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл.29а ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл.58, ал.7 ЗУБ. Ето защо Съдът намира, че процедурата по проверка на допустимостта на последващата молба е надлежно проведена. Административният орган не е допуснал процесуални нарушения - изяснил е заявените от кандидата обстоятелства във връзка с индивидуалното му положение.

Правилно настоящата молба е приета за последваща. Легалната дефиниция на понятието "последваща молба" се намира в разпоредбата на § 1, т.6 от ДР на ЗУБ и се определя като молба за предоставяне на международна закрила в РБългария, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в РБългария е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на РБългария. Втората хипотеза - производството за предоставяне на международна закрила в РБългария да е приключило с влязло в сила решение и чужденецът да не е напуснал територията на Република България, е дадена при условията на алтернативност след използвания от законодателя съюз "или", следователно за жалбоподателя е изпълнена втората хипотеза от нормативния текст - производството за предоставяне на международна закрила в РБългария е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на РБългария, което е достатъчно да се приеме, че молбата му е последваща по смисъла на закона.

Правилото на чл.13, ал.2 ЗУБ предвижда, че подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. На свой ред нормата на чл.76а от закона визира задължението на административния орган да прецени допустимостта на последващата молба за международна закрила нейната, преди да се пристъпи към разглеждането ѝ по същество. Съгласно чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Процедурните правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл.42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно чл.40. Тези правила могат да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура. В случая интервюиращият орган е действал в съответствие с европейските процедурни правила.

Доколкото в последващата си молба чужденецът е навел две групи доводи, Съдът ще ги разгледа поотделно.

На първо място жалбоподателят е твърдял пред административния орган, а и пред Съда твърди, че е непълнолетен. В тази връзка се е позовал на националния си документ за самоличност с № 30346550, като наред с това е твърдял, че на проведеното интервю не е знаел, че има друго летище, различно от афганистанското, и затова има грешка в датата му на раждане. След като е разбрал за грешката, се е снабдил с дубликат на документа си за самоличност и го е представил заедно с молбата.

От своя страна органът е изтъкнал, че са налице основателни съмнения, че документът за самоличност на молителя не е истински, доколкото има съществена разлика между мастилото, с което е изписана информацията за годината на раждане на кандидата и мастилото, с което е изписана останалата информация в документа, като именно информацията за годината на раждане е удебелена. Тези съмнения се потвърдиха в хода на съдебното производство посредством заключението на СТЕ. Вещото лице е установило повтаряния на първите и третите цифри от годината и букви, както и добавяния на щрихи във вторите и четвъртите цифри от годината на раждане. Поради неколкото повтаряне на преправените цифри експертната не е могла да проследи изцяло контурите на първоначалните цифри. Тези експертни изводи насочват към мисълта, че изследваният национален документ за самоличност е преправен по смисъла на чл.308 НК. Налице е преправяне съдържанието на официален документ с цел да бъде използван.

Документът е конкретно изявление, т.е. конкретен израз на конкретни съзнателни психически преживявания на определено лице. В документа конкретното изявление е обективизирано изрично чрез словесно-езиковата форма. Писменото съдържание на документа предполага изобразяване на писмени знаци върху определена материална основа и в този смисъл документът е материализирано изявление, на което е предадено трайно съществуване. Текстът на документа може да бъде изготвен от дадено лице ръкописно или по механичен начин, а след като “авторът на документа” го скрепи с подписа си, подписаното представлява конкретно потвърждение от страна на подписалия, че скрепеният с неговия подпис текст отговаря на неговата воля, представлява едно негово собствено конкретно изявление. На следващо място документът е онова конкретно писмено изявление, което има правно значение.

Истински е документът, чийто привиден автор е наистина лицето, което в действителност е изразило едно свое конкретно изявление. Обратното, при неистинския документ неговият привиден автор не е действителният му автор. Една от формите на неистинския документ е подправеният документ. При нея деецът използва за своите цели предварителна даденост на съществуващ и истински документ – изготвен именно от лицето, което фигурира като негов автор и тъкмо този съществуващ истински документ бива използван от дееца чрез преправка, т.е. чрез внасяне промени в съществените елементи на неговото съдържание, които водят до засягане на тези елементи на изразеното в него мисловно съдържание и правно значение. В резултат на преправката се създава такова положение, при което привидният автор не е действителният съставил документа в неговия преправен вид, поради което и преправеният документ по своите особености се явява вид на неистинския документ. Точно такъв е настоящият случай. Документната подправка е осъществена посредством въздействие върху съществуващия истински документ, по

начин, че съдържанието на документа се променя съществено - чрез подмяна на букви, цифри и други символи.

Ето защо е несподелима тезата на жалбоподателя, че е непълнолетен.

Не води до различен извод преценка на показанията, дадени от св.К., която заяви, че възрастта по разказите на момчето е към 17 години. Действително Съдът в с.з. от 12.11.2021 г. прие, че свидетелят има богат опит с непълнолетни и дава мнение на база своя професионален опит, обаче по същество споделеното от свидетелката са пак субективни наблюдения. Единствено меродавно за тезата на оспорващия, че непълнолетен, би било да се извърши експертиза не неговата възраст - нещо, което в настоящото съдебно производство не се реализира поради отказите на няколко болнични заведения да извършат такава експертиза, независимо от служебно предприетите от Съда постъпки в тази връзка.

Съдът съобрази и разпоредбата на чл.13, ал.1, т.6 ЗУБ, която третира случаите, когато кандидатът за международна закрила използва подправен документ, като по време на производството продължава да твърди, че е истински. И макар основанията по ал.1 да водят до правно разрешение, изразяващо се в отхвърляне на молбата като явно неоснователна, изтъкнатите по-горе нередности на документа правилно са преценени от административния орган като такива, обуславящи недопустимостта на производството в другата ѝ форма – недопускане на молбата до разглеждане по същество.

Налага се изводът, че твърдението на жалбоподателя, че е непридружен непълнолетен, по същество представлява злоупотреба с право и не следва да бъде толерирано. В същия ред на мисли представянето по делото на социален доклад относно жалбоподателя се явява безпредметно.

След като жалбоподателят не доказва тезата си, че е непълнолетен, се налага извода, че в последващата му молба за закрила не е налице ново обстоятелство по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ. При това положение въпросът за възрастта на жалбоподателя е преклудиран с настоящия съдебен акт.

На второ място жалбоподателят се е позовал на промяна в общественно-политическата обстановка в държавата му на произход. С тази последваща молба се навеждат нови факти от съществено значение за личното положение на молителя в А., които могат да се определят като нови факти - в А. продължава да е опасно за хората и междувременно променената обстановка в страната общоизвестна е информацията, че ситуацията в там е неспокойна, непрекъснато се променя и към настоящия момент тя не е такава, каквато органът е преценявал, използваната справка не отразява актуалната обстановка, особено след изтеглянето на военните сили на САЩ и вземането на властта в страната от талибаните през август 2021 г.

Сведенията от различни информационни източници са за масова евакуация на хора от страната, предупреждения за предстояща хуманитарна криза (Генерален секретар на ООН в изявление от месец септември, атентати на летището в К., МВнР поставя страната по индекс на риска Ниво 5, Предупреждение за преустановяване на всякакви пътувания и незабавно напускане на страната. Съветът за сигурност на ООН е приел на 30.08.2021 г. Резолюция за А., която призовава талибаните да осигурят безопасното изтегляне на афганистанци и чуждестранни граждани. Предвид предполагаемия поток от бежанци от военните действия в А. и събитията след завземане на властта от талибаните, В. комисариат за бежанците към ООН призовава съседните на А. държави да запазят границите си отворени за тези, които търсят безопасност. Медии съобщават, че по сведения на ООН, съвсем скоро след като талибаните са превзели властта, от А. пристигат новини за тежки нарушения на човешките права, за екзекуции. Съобщава се за екзекуции, извършвани от талибаните, като жертвите са били цивилни граждани и бивши кадри на афганистанските сили за сигурност. Позоваването от молителя на опасната обстановка в А. и актуалните данни за ситуацията там, което не е

обсъдено от административния орган.

Това прави решението незаконосъобразно, неотговарящо на условията за редовно действие на административните актове, което предполага отмяната му и връщане на личното дело за разглеждане на молбата в производство по общия ред, като при новото разглеждане административният орган следва да обсъди променената обстановка в страната на произход на оспорващия и неговото положение в тази обстановка. Следва да се обсъди положението на молителя в светлината на актуалната обстановка в А., но не и в битието на чуждия гражданин като непълнолетно лице, за което Съдът изложи подробни мотиви по-горе. Следва да се вземе предвид и споделеното от жалбоподателя пред Съда, че целта му е била да отиде с братовчед си във Франция, като молителят е останал, тъй като не е имал финансовата възможност да го следва.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ВР-23/29.09.2021 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната молбата на А. Х. Ч., гражданин на А., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], подадена с вх.№ КП-1659/10.09.2021 г.

ИЗПРАЩА преписката на Председателя на Държавната агенция за бежанците, за ново произнасяне по молбата за международна закрила на А. Х. Ч., гражданин на А., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], подадена с вх.№ КП-1659/10.09.2021 г., при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: